

Отже, для досягнення оптимальної структури капіталу підприємству необхідне правильне управління капіталом, що, в свою чергу, вирішує такі питання: формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку підприємства, оптимізація розподілу сформованого капіталу за видами діяльності та напрямками використання, забезпечення умов досягнення максимальної доходності капіталу при запланованому рівні фінансового ризику.

Інформаційні джерела:

1. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент : [учебный курс] / И.А. Бланк. – К. : Эльга-Н, Ника-Центр, 2002. – 448 с.
2. Міняйленко І. В., Носенко О. А. Особливості оптимізації структури капіталу підприємств агропромислового комплексу : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.../311.pdf.
3. Мойсеєнко І.П. Інвестування : [навч. посіб.] / І.П. Мойсеєнко. – К. : Знання, 2006. – 490 с.
4. Плотников Д.В. Оценка рентабельности бизнеса : [Електронний ресурс] / Д.В. Плотников. – Режим доступу: http://www.strategies.com.ua/statti_rentabel.html.

УДК 330.322

О.М. Єгорова, асп. (*ХДУХТ, Харків*)

СУЧАСНИЙ МЕХАНІЗМ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах перетворень та жорсткої конкурентної боротьби підприємства повинні приділяти особливу увагу інноваційно-інвестиційному розвитку, адже він впливає на рівень ефективності діяльності інституційної одиниці. Сучасний механізм інноваційної спрямованості економіки неможливий без залучення інвестицій. Початок ринкових трансформацій активізував потребу у напрямку євроінтеграційних процесів в Україні, а необхідною умовою управління будь-якою галуззю економіки є цілеспрямована інноваційно-інвестиційна діяльність.

Трактування поняття та ролі інноваційно-інвестиційної діяльності торговельних підприємств відображено в роботах багатьох

вітчизняних та зарубіжних вчених, як І.О. Орлик, Т.Г. Васильців, С.А. Рудик [2], К.С. Хорішко, Н.О. Мельник [3], П.П. Микотюк [4], Ю.Я. Блех., У.Ф. Шарп, Л.Дж. Гітман, Дж.М. Кейнс, К.Р. Макконнелл та інші.

В Законі України «Про інноваційну діяльність» трактується, що інноваційна діяльність спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [4].

Забезпечення інноваційного розвитку підприємств можливо лише за умови достатнього обсягу фінансування та залучення необхідної кількості інвестицій.

Інвестування – цілісний процес капіталовкладень, протягом якого відбувається послідовна зміна різних форм вартості та реалізується динамічний зв'язок між взаємозалежними елементами інвестиційної діяльності: ресурси – витрати – дохід. Інновації розглядаємо, як впровадження нових форм організації праці та управління, а також використання результатів інтелектуальної праці, технологічних розробок, спрямованих на удосконалення діяльності підприємства, зі зменшенням негативного впливу на навколишнє середовище.

Інвестиційні та інноваційні процеси не слід відокремлювати, а в комплексі, що призводить до необхідності побудови інноваційно-інвестиційної моделі, яка поєднує інвестиційні та інноваційні принципи, методи та механізми реалізації, критерії прийняття інноваційно-інвестиційних рішень в діяльності сучасного торговельного підприємства.

Успішна реалізація інноваційно-інвестиційної моделі можлива за умови забезпечення наступних вимог: узгодження потреби у інноваціях та потенціальних обсягах залучення інвестицій; оптимальне поєднання очікуваного досягнення прибутковості від вкладання інвестицій в інновації та потенційних ризиків і невизначеності в майбутньому періоді; окреслення часових рамок для впровадження нововведень, що сприяють залученню інвесторів, які усвідомлюють цінність інновацій.

Інноваційний розвиток повинен бути стратегічно і тактично спланованим, адже пошук і реалізація інноваційних бізнес-ідей залежить від значної кількості чинників. Загалом при розробці стратегічного плану інноваційного розвитку беруть до уваги ринкову позицію підприємства, ефективність впровадження інновацій, а також споживчу привабливість інноваційних товарів.

Механізм інвестиційно-інноваційної діяльності торговельних підприємств пов'язаний з інноваційним потенціалом, що вказує на можливість і здатність підприємства до впровадження інновацій.

Ефективне використання механізмів та засобів активізації інвестиційного розвитку в торговельній діяльності обумовлена низкою особливостей, які стосуються нормативно-правового забезпечення, фінансово-інвестиційних можливостей, торгово-технологічного процесу, інтелектуальної власності, маркетингу, логістики, соціально-мотиваційного характеру праці.

У сфері торгівлі, при використанні суб'єктами організаційно-інституційного механізму інноваційних розробок, необхідно спрямувати на процеси підготовки, ухвалення та реалізацію ефективних управлінських рішень в усіх напрямках діяльності.

Треба зауважити, що за рахунок постійного зростання фінансових ризиків від активізації інноваційного розвитку встає необхідність розробки і реалізації конкурентоспроможних інноваційних фінансових інструментів (продуктів, бізнес-процесів).

Активізація інноваційного розвитку суб'єктів господарювання не може бути забезпечена без осучаснення комплексу маркетингу. В основному інноваційний маркетинг включає в себе комплекс заходів, спрямованих на аналіз ринку, розробку маркетингової стратегії збільшення обсягу продажу товарів.

Принципово нові базові інноваційні технології, які потребують значних інвестицій, не мають на державному рівні ефективних механізмів їх програмування та подальшого управлінського супроводження при реалізації. В розвинутих країнах безпосередня підтримка інноваційної діяльності замінюється певними непрямими методами регулювання: надання позик, відповідними державними дотаціями, зниженням ставок податків на прибуток, податковим кредитом на приріст обсягів досліджень та розробок, звільненням від деяких відрахувань до бюджету [4; с.114].

Отже, інвестиції й інновації – дві нерозривно пов'язані сфери економічної діяльності, що найбільшою мірою були і залишаються уражені кризою. В сучасних умовах склалася така ситуація, що інновації, які раніше здійснювалися за рахунок централізованих джерел, звелися до незначних величини, тоді як інвестиції, що володіли внутрішньою структурою, втратили її і стали неупорядкованими і неорганізованими, перетворилися тільки в короткострокові цілі інвесторів. Вихід з такого становища один – подолати економічну кризу. На нашу думку, це неможливо без ефективної інноваційно-

інвестиційної політики, відновлення основних засобів на принципово новій, конкурентоспроможній основі.

В українських реаліях інвестиції мають нести не лише матеріально-речове, а й інтелектуальне та інноваційне «навантаження», тобто, всі інвестиції мають бути інноваційно орієнтованими. А, отже, дослідження проблем поєднання інвестицій та інновацій становить неабиякий науковий інтерес.

Інформаційні джерела:

1. Закон України про інноваційну діяльність [Електронний ресурс] <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
2. Механізми та засоби активізації інноваційного розвитку підприємств роздрібної торгівлі [Електронний ресурс] / І.О. Орлик, Т.Г. Васильців, С.А. Рудик // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2016. - № 1. – С. 102-109. – Режим доступу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2016_1_19.
3. Інноваційно-інвестиційна діяльність підприємств [Електронний ресурс] / Н. О. Мельник // Водний транспорт. – 2015. - Вип. 1. – С. 104-110. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vodt_2015_1_20.
4. Микотюк П.П. Інноваційна діяльність: навч. пос. [для студ. ВНЗ] П.П. Микотюк, Б.Г. Сенів – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 392 с.

УДК 368.025.6

О.В. Жиликова, канд. екон. наук (*ХДУХТ, Харків*)

І.М. Паршина, магістрант (*ХДУХТ, Харків*)

КЛАСИФІКАЦІЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ РИЗИКІВ ЯК ОСНОВА РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ

Ефективний розвиток вітчизняної сфери роздрібної торгівлі безпосередньо залежить від здатності торгових закладів адаптуватися до умов невизначеності здійснення підприємницької діяльності та мінімізувати спричинені нею ризики. Сучасний ризик трактується як відсутність позитивних результатів та несприятливе відхилення від окресленої цілі, як небезпека імовірних втрат порівняно з варіантом розробленого бізнес-плану.